

Centralt i Vidnernes lære står troen på Gud, Jehova, som Skaberen.

Man understreger, at Jesus er guddommelig, men ikke en del af en treenig gud. I den sammenhæng henvises der ofte til Jesu ord: Faderen er større end jeg. Johs. 14,28.

Ofte ser man, Jehovas Vidner betegner sig selv 'sande kristne', men det er de ikke. Det mest markante træk er utvivlsomt, at sekten afviser den kristne tro på Den treenige Gud. De skiller Faderen og Sønnen og tror dermed ikke på, at Jesus er Gud.

Vidnerne er først og fremmest forkyndere, der ønsker at frelse sjæle. De ved, at der jf. Johannes Åbenbaring, kap. 7, versene 4, 9 og 14 er 144.000 pladser i himmerige. Frelsehistorien er knyttet til en tro på to former for opstandelse: 1) Opstandelsen for de privilegerede 144.000, der skal leve evigt i himmelen og 2) opstandelsen for andre, der en dag skal stå op fra deres grave til et evigt liv på jorden, som Vidnerne ved aldrig skal forgå, men renses for alle ugudelige. *Resultatet er, at Vidnerne - og de alene - er de udvalgte, der vil udgøre endetidens Gudsfolk. Følg trop, fremtiden er sikret, du hører til i den udvalgte lille skare, der er helliget frem for andre blandt alle jordens folkeslag!*

Der er en forventning om, at verden *snart* vil gå under, hvorfor det er omsonst at deltage i det sociale og politiske liv. Undergangen og Paradiset har været omtalt utallige gange i sektens historie: 1914, 1918, 1925, 1941, 1975. Fejlforsigelserne er mange og nærmer sig det småkomiske. Den forstående ende er knyttet til det såkaldte Harnagedonslag, der udtrykker regnskabet's time.

Jesus fremhæves som det gode eksempel til efterfølgelse. Hans kærlighed til Gud og næsten bør alle prøve at efterleve. Igen og igen bliver det fremhævet, at Guds godkendelse forudsætter tro, og at tro og gerninger hører sammen.

Vidnerne erkender, at de er syndere, og at Guds tilgivelse er knyttet til det offer, som Jesus bragte ved sin død.

Vidnernes bibelforståelse er, at hele Bibelen er Guds ord. Nok skrevet af mennesker, men inspireret af - åndeligt ført af - Gud selv, som et brev til hans børn om, hvordan han ønsker at blive tilbedt, hvordan vi kan opnå tilfredshed nu og et håb for fremtiden.